

Sum hjá Jóni og Steeni, so ljóðaði hesin bólkur kanska meira vakurt enn spennandi. Hetta slagid av tónleiki krevur taktfast stev, og tað er lættari sagt enn gjørt, at fáa útvið hundrað sangarar at »svinga« upp á tveir dagar.

Kortini helt eg, at tey høvdu fingið nógv burtúr.

«Masterclass 2»

Ólavur Hátún fekk til seinast ríkið allan sangarahóp-in á pallin. Og enn einaferð fingi vit prógvað, at »I Noreg búðu raskir menn«.

Ólavi líkt, so fekk allur salurin eina seinastu upp-gávu: »Eg eigi mær ein lítlan vin«, og allur salurin gvagaði, sum ein annar gásagarður: Gá, gá, gá siga tær...

Stóra felagskórið á gallakonsertini í Norðurlanda-húsinum

Sum heild

eydnaðist konsertin væl. Flestu framførslurnaringu væl, hóast stuttu venjingartíðina. Saknaði kortini eitt veruligt hæddarpunkt – so nógvir góðir kórsangarar áttu at kunnað fingið grasið á takinum í Norðurlanda-húsinum at staðið beint upp í loft.

Kórstevnur í triati ár

Henda kórstevena var av teimum stóru – kanska tann

Frá gallakonsertini

Myndir Jens K Vang

Ólavur Hátún her smán við fleiri av føroysku kórsangarunum

størsta. Stuttligt var eisini at síggja so mangar gestir úr Íslandi, Noregi og Danmark. Hetta er gott og mennandi fyri føroyskan kórsang, og tilfíkt er við til at skapa bond millum kór og sangarar í norðurhøvum.

Saknaði kortini at hoyra ymsu kórini í Føroyum hesa ferð. Tað hevur altíð verið spennandi at fylgt við, hvussu gongst á bygd og í bý við kórsanginum. Iva-leyst hevði tað eisini verið stuttligt hjá gestunum at fingið eitt betri innlit í, hvat føroyskur kórsangur nevur at bjóða.

Ít er at gera øllum til

vildar, men stórt er ikki bara gott.

Pauli í Sandagerði